

ФАРМАЦЕВТИЧНА ОПІКА ПАЦІЄНТІВ З БОЛЬОВИМ СИНДРОМОМ

І.А. ЗУПАНЕЦЬ, С.Б. ПОПОВ, І.А. ОТРИШКО

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Біль – незмінний супутник багатьох захворювань, досить часта причина звернень пацієнтів за медичною допомогою (за даними ВООЗ, від 11 до 40%). Загалом, біль має позитивну роль, оскільки сповіщає про «розлади» в організмі, виконує сигнальну функцію. Проте, коли біль стає сильним, набуває хронічного перебігу, він пригнічує пацієнта, негативно впливає на якість життя.

Для симптоматичного лікування больового синдрому на фармацевтичному ринку сьогодні наявний вагомий арсенал лікарських засобів різноманітних груп – нестероїдні протизапальні препарати (НПЗП) та ненаркотичні анальгетики. Загальновідомими безрецептурними знеболювальними засобами є ацетилсаліцилова кислота (АСК), ібупрофен та парацетамол. Останнім часом зазнав змін відпуск комбінованих засобів з кодеїном (лише за рецептом лікаря).

Використання ацетилсаліцилової кислоти в якості знеболювального агента обмежене, оскільки існує досить високий ризик гастроінтестинальних ускладнень, алергічних реакцій, порушень функції печінки та нирок, розвитку синдрому Рейє, особливо у дітей на фоні вірусних інфекцій та ін. ускладнень.

Тому, альтернативними (першочергово – за рівнем безпеки) безрецептурними знеболювальними засобами постають ібупрофен та парацетамол. Основними елементами їх раціонального використання є: симптоматичний прийом короткими курсами, лише за наявності больового синдрому; чітке дотримання рекомендованого режиму дозування; пріоритетним є початкове застосування топічних форм у межах проведення монотерапії та ін.